

Валентин Начев

Говори ми само за любов

Съвременни притчи

МОНТ

Съдържание

Притча за бойния петел	7
Погледнете...	10
Притча за лъжата	14
Каквото и да дойде	17
Властелините на заблудата	20
Притча за доброволното робство	22
Пролетно настроение	26
Красивата жена	28
Щастието не е...	30
Няма нищо по-хубаво от празнотата	33
Името му Добри беше	36
Когато се почувствах...	38
Не съм докосвал същата жена	39
Човекът си е човек	41
Простете си	45
Искаш ли?..	47
Притча за живота и съдбата	49
Говори ми само за любов	52
По-добре да си останеш малък	54
Най-ценното винаги е у нас	56
Преди да дойде...	61
Добрата дума също е подарък	63
Слънчевата есен...	64
Приказка за есента	66
Зима в планината	68
Притча за хитреца	70
Най-богат е този, който дава	73
Тя е всичко	76
Велико нещо е благодарността	79
Всичко е за добро	83
Човек се учи докато е жив	87
Притча за черното и бялото	94
Владей себе си	98
Притча за хорското мнение и силата на духа	103
Притча за бързата печалба	106
Истинската любов	110

Притча за отчаянието	115
Притча за егото и любовта	118
Притча за добрите и лошите нрави	127
Не слушайте хората	131
Животът е път, по който вървим тук и сега	135
Притча за щастливия човек	139
Къде е Бог и какъв е той?	144
Притча за завистта	153
Притча за белия кон и съдбата	159
Притча за критиката	165
Има ли мир, има ли Бог?	168
И това ще мине	171
Притча за клюката	175
Притча за тайната на семейното щастие	179
Притча за суетата	183
Притча за времето и приоритетите в живота на човека	187
Просяк не бъди	191
Притча за човека и любовта	197
Двата вълка в нас	200
Притча за красотата	202
Не е трудно да си весел	207
Притча за изкуството на живота и любовта	210
Раздяла	214
Вселената с теб ме среща	216
Знай, че и през новата година...	218
Мъжете...	219
Жената...	221
Сънувам те	223
Откровение	225
Колко много те обичам	226
Две души...	228
Високата стена...	230
Притча за ангелите	233
Къде е хубавото на живота	237
Когато двама се обичат	240
Какъв свят	242
Притча за успеха	245
Морски сън	249
Забравената снимка	250
Приказка за студентската любов	252

Притча за бойния петел

Учителят Дзин Син Дзи отглеждал боен петел за своя владетел. Минали десет дни и господарят попитал:

– Готов ли е петелът за битка?

– Още не, господарю. Ходи нагум, а и често изпага в ярост. – отговорил Дзин Син Дзи.

Изминали още десет дни и владетелят отново задал същия въпрос.

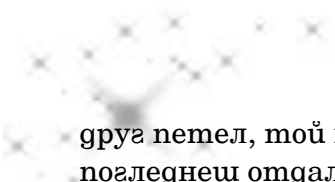
– Засега не. – отговорил Дзин Син Дзи. – Той все още се нахвърля върху всяка сянка и подскача нервно при всеки звук.

Минали още десет дни и владетелят попитал за същото.

– Още не е готов. Гледа гневно и все се опитва да си покаже силата.

След още десет дни нетърпеливият господар пак попитал за същото.

– Почти е готов. – отговорил този път Дзин Син Дзи. – Сега даже ако близо до него закреши

груг петел, той няма да бъде обезпокоен. Като го погледнеш отдалече, все едно е изгялан от гърво. Жизнената му сила е достигнала съвършенство. Вече съм сигурен, че никои друг петел няма да посмее да влезе в битка с него и щом го види веднага ще се отдалечи.

/Дао притча/

„Щастливи са миротворците, защото ще бъдат наречени синове на Бога.“

Матей 5:9

Откакто светът съществува,
има хора с мисли зли,
които фукаат се и се надуват,
като бойните петли.
Откакто злото съществува,
има непрекъснато войни.
Страхливият човек воюва
и главата често го боли.
Светът на военствениите хора,
изпълнен е с безброй лъжи.
И с хронични болки и умора,
страхът им в ага ги гържи.
За тях светът е боксова арена,
и упорито готвят се за бой,
но попадат в трагична сцена
и в миг отнася ги порой.

В света на тези лоши хора,
всичко свършва с провал
и ако днес са ви опора,
утре чакайте скандал.
Те мразят времето гъждовно,
гразнят се на слънчевия пек
и гледат с отношение отровно,
към мирния и свят човек.
От всичко те са недоволни –
от себе си, живота и света,
гневно охкат, че са болни,
в плен на егото и завистта.
Благодарни те не спират,
пред Бог със сведена глава
и повод винаги намират,
за всяка следваща война!

Погледнете...

Т и си твърде загрижен за миналото и бъдещето. – казал Махарадж на един от неговите посетители, който го попитал за оцеляването на любовта във времето. – Всичко това е заради копнежа да продължиш, да се предпазиш от изчезване. И тъй като искаш да продължиш, ти искаш част от другите хора да ти правят компания, оттук твоята загриженост за тяхното оцеляване. Но това, което наричаш оцеляване, е оцеляването на един сън. Смъртта е за предпочитане спрямо това. Има шанс да се събудиш.

– Вие сте осъзнали за вечността, затова не сте загрижен за оцеляването.

– Обратното е. Свободата от всички човешки желания е вечността. Всяка привързаност означава страх, защото всички неща са преходни. А страхът прави човек роб. Тази свобода от привързаност не идва с практиката; тя е естествена, когато човек знае собственото си истинско битие. Любовта не се вкопчава; вкопчването не е любов.

– Значи няма начин да се постигне непривързаност?

– Няма нищо за постигане. Изостави всички фантазии и познай себе си, какъвто си. Себепознанието е непривързаност. Всичкото искане се дължи на усещането за недостатъчност. Когато знаеш, че не ти липсва нищо, че всичко, което е, си ти и твое, желанието престава.

– За да позная себе си, трябва ли да практикувам осъзнатост?

– Няма какво да се практикува. За да знаеш себе си, бъди себе си. За да бъдеш себе си, спри да си въобразяваш, че си това или онова. Просто бъди. Остави истинската ти природа да излезе наяве. Не смуцавай ума си с търсене. Не се преструвай на това, което не си, не отказвай да бъдеш това, което си. Да обичаш другите е резултат от Себепознанието, а не негова причина. Без Себереализацията, никоя добродетел не е искрена. Когато узнаеш извън всякакво съмнение, че един и същ живот протича през всичко, което е, и че ти си този живот, ти ще обичаш всички естествено и спонтанно. Когато осъзнаваш любовта към себе си в нейната дълбочина и пълнота, ти знаеш, че всяко живо същество и цялата вселена са включени в твоята обич. Но когато виждаш нещо като отделно от теб, ти не можеш да го обичаш, понеже се страхуваш от него. Отчуждението предизвиква страх, а страхът загълбочава отчуждението. Това е порочен кръг. Само Себереализацията може да го прекъсне.

Погледнете обоцното гърво,
как щедро плоговете си гарява
и няма в него мисъл за тегло,
че ги губи и без тях остава.
Погледнете и към своите неща.
Дали сте убедени, че са ваши?
И ако твърдо вярвате в това,
загубата им ще ви уплаши!
Погледнете щастливия човек,
който често мило се усмихва.
Той няма даже празен чек,
дал е всичко на света без лихва.
Замислете се какво ви плаши?
И наистина ли е проблем това?
Къде са днес учителите наши?
Какъв е примерът за свобода?
Когато днес в нещо не успеем.
Това дали е някаква беда?
И колко дълго ще живеем,
без слънце, въздух и вода?
Погледнете малките деца,
как израстват постепенно.
И как се радват на света,
без резерви – откровено!
Как с кадифените лица,
плачат и се смеят ежедневно.
И как с чистите сърца,

приемат всичко неизменно.
Как играят си сега в захлас,
когато са без нищо свое!
Те не знаят календар и час
и акт за собственост какво е.

